Atam Paşaağa igitdi,
Bizi uşaqkən tərk etdi.
Bu yükləri çəkmir sinəm,
Gəl, məndən əl götür, ey qəm!

Getdi, dayılar da getdi,
Gül bağında tikan bitdi.
Xalalar bizi tərk etdi
Bu yükləri çəkmir sinəm,
Gəl, məndən əl götür, ey qəm!

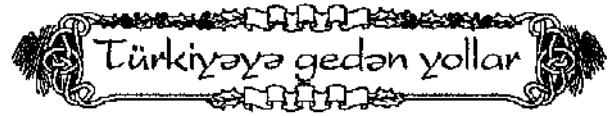
Yaqutum, ay bircə bacım,
Ay hər dərdimə əlacım!
Qoy mən gedim səndən qabaq.
Həlim torpaq,
Zalım torpaq,
Mən ağrını alım, torpaq!
Qoy mən gedim ondan qabaq,
Aparsan da məni apar,
Yoxsa, lap qiyamət qopar!

1985

Getdin, qiyamət qopmadı,
Yaşayıram,
sinəmdə bir həsrət odu.
Onu torpaq söndürəcək,
Ruhun məni dindirəcək.

Getdin, ay anam əvəzi,
Ay atamın müdrik qızı
Könlüm olub qəm dənizi...
Çalxalanıram bu dəryada
Səni hər an salıb yada...

1994



MUSTAFA KAMAL ATATÜRK

Gözündəki hiddətinə,
Əzab çəkmiş millətinə,
Sənin oğul qeyrətinə
Qurban olum!

Yenilməz döyüş əzminə,
Millətini işğallardan
Qurtardığın böyük günə,
Vətən, millət, xalq eşqinə
Qurban olum!

Ey Türk oğlu!
Ey yurdda sülh!
Cahanda sülh!
Deyən millət qəhrəmanı!
Sən istiqlala,can atan,
Bununçun qanlara batan
İnsanlığın övladısan.
Məzlumların dayağısan,
Sönməz ocaqlar odusan.

Sənin kişi vüqarına,
İşğallardan qurtardığın
Azad, zəngin diyarına,
Müqəddəs Türk torpağında
Məbəd olan məzarına
Qurban olum!

1990

QƏRİBLƏRİM

Qaçqınlarım,
Qəriblərim,
Ey mənim müstəriblərim!
Siz dəryanın o tayında,
Ayrılığın harayında
Bu tayda ağlayan mənəm.

Aymı buludda ilişdi,
Aramıza zülmət düşdü,
Bu necə gəliş – gedişdi?
Su verən yox, yanır sinəm.

Dövran bizi biçdi getdi,
Bir tərəfim uçdu, getdi,
Bir tərəfim köçdü getdi,
Öldürməzmi məni bu qəm?

Yazımız beləymiş əlbət,
İstərəm ömürdən möhlət,
Bir də görüşə ya qismət?!
Mən də daha batan günəm.

1990

TÜRKİYƏYƏ GEDƏN YOLLAR

Türkiyəyə gedən yollar,
Məni məftun edən yollar
Həm yaxındır,
Həm uzaqdır.
Bir tərəfi Qara dəniz,
Arxası meşəli dağdır.
Biz yol getdik sübhə qədər,
Ürəyimdə sevinc, kədər,
Həm həsrətli xatirələr...
Qara dəniz yol boyunca
Yaşıl rəngli qumaş kimi
Sərilmişdi.

Göy sulara ağ ulduzlar
Hörülmüşdü.
Yetmiş bir il bundan qabaq,
Bu yollarla mühacirət dünyasına
Sürgün, qaçaq
Gedənləri yada saldım.
Ürəyimi oda saldım.
Yanır hələ tüstülənə-tüstülənə...
İnanmıram bir vaxt sönə.

1991

TÜRK ELLƏRİ

Sənə mərdlər yola saldım,
Ağır dərdlər yola saldım,
Gedib, qayıtmayanları
Durnalardan xəbər aldım
Türk elləri! Türk elləri!

Əziz babam oğulları
Qaçaq keçdilər yolları.
Hey baxdılar yurda sarı...
Qara saçlara düşdü dən.
Vətən oldun onlara sən
Türk elləri! Türk elləri!

Bayrağına səcdə qıllam,
Qəribləri səndə bullam.
Mərdlərinə qurban ollam
Türk elləri! Türk elləri!

Qanlı qadağan ilində,
Qara dəniz sahilində
Çağırdım doğma dilində
Türk elləri! Türk elləri!

Atatürkün vətənisən,
Şərqin gülü-gülşənisən.
Heç el dərdi görməyəsən
Türk elləri! Türk elləri!

Mən bir pozulmaz yazıyam,
Odlar yurdunun qızıyam,
Sənə məftun Dilbaziyəm.
Türk elləri!
Türk elləri!

1984

YAŞIL İRMAK

Yaşıl İrmak!
Yaşıl İrmak!
Gəl Araza qoşul irmak!
Ürək həsrət,
Yollar uzaq...
Solmamış ömrün gülşəni,
Əzizləri yetir mənə
Biz bir gülüb,
Bir ağlayaq.

Yaşıl İrmak!
Yaşıl İrmak!
Araz çaya qoşul, İrmak!
Solur çiçək,
Solur yarpaq,
Bir dön, bizim yerlərdən ax!
Bir qayığa götür məni!
Döndərib dağ çiçəyinə
Sahilində bitir məni!

1991

SARP

Bir qılıncla ikiyə
Bölünmüşdür bir bədən.
Bu bölgünü görəndə
Ürəkdən ağladım mən.

Bir ah çəkib inlədim
Ahım göyə ucaldı...
Göyün yeddi qatına
Bu ah vəlvələ saldı:
Buludları ağlatdı...
Mənim də göz yaşımı
Axan sellərə qatdı
Bu sel, bu göz yaşları
Axdı Qara dənizə,
Mənim bu fəryadımı
Çatdırmaq üçün sizə
Mənim kimi torpağı
Bölünmüş ölkənizə.

1991

AĞPİNAR

Ağpinar, qara pinar,
Çəkildim dara, pinar!
Bir məni ara, pinar
Düşdüyüm nə halətdir?

Ağpinar, qara pinar,
Yol gedir hara, pinar?
Yurd qalsa sara pinar
Gör, bu nə qiyamətdir!

Ağpinar, qara pinar,
Qövr edir yara, pinar,
Gəl eylə çara, pinar!
Gəlişin səadətdir.

Neçə qəsbkar əli
Uzanıb bura, pinar,
Bizim odlar gözəli
Düşübdür dara, pinar
Gör bu nə fəlakətdir!

BOZ KÜLÜMDƏN

Aramızda Qara dəniz
Görünmür ucu, bucağı,
O yanda sizin ölkəniz –
Qədim, şanlı türk torpağı.
Bu yanda bir həsrətli var
Qarşısında Qara dəniz,
Arxasında uca dağlar...
Uzalı qalıb əlləri...
Sarp dağlarının döşündə
Ney çalır payız yelləri.
O həsrətli dağ döşündə
Oturubdur bir daş üstə
Həsrətindən daşa dönmüş...
Necə dəfə yanıb, sönmüş...
Boz külünü əsən yellər
Qoy dağıtsın iki yana
O yanda sizin ellərə,
Bu yanda Azərbaycana –
Qara dəniz sahilindən...
Bizim vətən torpaqları
Ağ gül açsın
Boz külümdən.

1991

ÖZÜM DÖNDÜM BAŞDAŞINA

Xəyalımda yaşatdığım,
Həsrətilə boy atdığım
Amasiya!
Torpağına basdım qədəm,
Açılmadı könlüm nədən?
Əzizlərin görüşünə
Gəldim qəbirlər başına
Heyrətimdən elə dondum,
Özüm döndüm "başdaşı"na...
Kirpiklərim həsrət qaldı
Bir damlacıq göz yaşına.

Elə yandım,
Elə yandım,
Tüstümü görən olmadı.
Torpaq lal, daşlar soyuqdu,
Mənə səs verən olmadı.

Mənim bu qəmli halıma
Göydə buludlar ağladı.
Yağış yağdı narın-narın,
Bu mənim göz yaşlarımdı,
Yudu burda yatanların
Soyuq mərmər daşlarını,
Mən belə görüşə gəldim
Anamın qardaşlarını.

1991

O QATAR NƏ QATARDI

O qatar nə qatardı:
Canı candan qopardı,
Sizi aldı apardı,
Gözdə göz yaşı qaldı.

Bu gecə nə gecəydi,
Həsrəti məni əydi.
Sinəmə bir ox dəydi,
Üzdə göz yaşı qaldı.

Bu necə ayrılıqdı
Könül mülkümü yıxdı.
Qarşıya hicran çıxdı,
Sözdə göz yaşı qaldı.

Gəldiniz, siz gedəndə
Duydum, qəribəm mən də,
Elə sandım sinəmdə
Bir həsrət daşı qaldı.

Ürək görüş eşqində
Görüşdük bir xoş gündə,
Getdiniz, od içində
Bir simurq quşu qaldı.

1990

SƏN GEDƏNDƏ

Dayım Yasin bəyin xatirəsinə

Sən gedəndə mən uşaqdım,
Arxanca hey baxdım, baxdım.
Bilmirdim gedirsən niyə,
Azərbaycan deyə-deyə?

Sən gedəndə yaz fəsliydi,
Bağçalar bülbül səsliydi,
Gəlmişdi köçəri quşlar,
Eyvanında qaranquşlar
Qəmli-qəmli ötüşürdü,
Evə qəmli səs düşürdü...

Sən gözümdən uzaqlaşdın,
Bizim kənd yolunu aşdın,
Nal səslərini eşitdim,
Gözü yaşlı evə getdim.
Sənin anan,
Mənim nənəm
Gözündə yaş
Üzündə qəm
Namaz üstə sənə dua eyləyirdi,
Dodaqları asta-asta
Bu sözləri söyləyirdi:
-Ey arxamın dağı oğul,
Get, allaha əmanət ol!
Daş üstündə çiçək bitir,
Qayıt, canəzəmi götür.

Cənazəni götürmədi
Anasını son mənzilə
Ancaq oğul ötürmədi,
Günlər aya,
Aylar ilə
Dönə, dönə
Ömür getdi,
Görüşünə inam itdi.
Ananın qəbri üstündə
Həsrət çiçəkləri bitdi...

Sən gedəndə mən uşaqdım,
Arxanca hey...
Baxdım-baxdım...
Nə biləydim bunu ancaq:
Bu yollar həsrət yolları,
Qürbət yolları olacaq.

1989

YOLUNU GÖZLƏDİKLƏRİM

Qışın növrağı pozular,
Çəməndə otlar quzular,
Taledən görüş yazılar,
Gələnə qurban olaram.

Buludun bağrı sökülər,
Torpağa inci tökülər,
Həsrətin beli bükülər,
Könlü çıraqban olaram.

Sizdən bir xoş xəbər ola,
Karvanınız çıxa yola,
Könlüm eşqlə dola-dola,
Karvana sarban olaram.

Açılar ağ yasəmənlər,
Əlvan geyinər çəmənlər.
Gələrsiz gönlüm sevənlər,
Misirdə sutan olaram.

Başı dumanlı bir dağam,
Gəlin, nə qədər ki sağam.
Bu gün – sabah boz torpağam
Gözlərdən pünhan olaram.

1990

GÖZÜ YOLDA QALANLARIM

Qürbət elə səpələnib,
Gözü yolda qalanlarım,
Dəniz kimi ləpələnib,
Dərdi ümman olanlarım!

El həsrəti hər gün canda-
Sizi yaxıb-yandıranda,
Ağlayırıq biz bu yanda,
Qürbətdə qocalanlarım!

Sərhədlərin yolu bağlı,
Yaşadınız könlü dağlı,
Vətən qızı, vətən oğlu,
Qəm mülkündə sultanlarım!

Dövran bizə dağlar çəkdi,
Gül bağında tikan əkdi,
Qansızlar hey... qanlar tökdü
Hardasız, qəhrəmanlarım?!

Qoyun mələr, quzu mələr,
Yüzü ağlar, yüzü mələr,
Özü gəlməz, sözü gələr
Adı qərib olanlarım.

Bu həsrətlə öldü nənəm,
İncə belini bükdü qəm,
Eşidin! Ağlayan mənəm!
Qürbət eldə qalanlarım!

Bir canım var, olsun o da,
Qəriblərim, sizə fəda!
Od yurduna gəlin oda,
Ürəyi pərişanlarım!

1989

KAMAL KARAN

Anamın dayısı
alim Məhəmməd əfəndi oğlu

Kök – soyu uludan ulu,
Ürəyi atəşlə dolu,
Yolu – Türk xalqının yolu,
Alim Məhməd əfəndinin
Vəkil oğlu!
Adı – Atatürkün adı.
Ürəiyndə:
O ürəyin sönməz odu...
Qanı-qanıma qarışıq,
Haqqa, ədalətə aşıq
Sözü qılıncdan kəsərli,
Cəsarətli, həm hünərli
Kamal Karan!
Ürəyim sizə həsrətdir.
Bü qəlbimdə cocuqluqdan
Yaşadığım məhəbbətdir.

1991

ORXAN

Türkiyədə doğulan
dayım oğlu Orxan Karana

Getdin Yapon ellərinə
Azərbaycana gəlmədin!
Dözdük həsrət illərinə,
Azərbaycana gəlmədin!

Vədə verdin şirin dilnən,
Dedin: – Darıxmayın, gəlləm!
Biz gözlədik səni elnən
Azərbaycana gəlmədin!

Çoxlarımız "gedər" oldu,
Çox arzular hədər oldu,
Qismətim də kədər oldu,
Azərbaycana gəlmədin!

Aman ayrılıq əlindən,
Yaman ayrılıq əlindən,
Gül dərdin yadlar elindən,
Bu gülüstana gəlmədin!

Hanı bizim ər dayımız?
Hanı məhəbbət payımız?
Orxan! Azaldı sayımız...
Azərbaycana gəlmədin!

1992

QƏRİB RƏHMAN

Qarmonunda dərdimizi çalırsan
Yanır oda dinləyən də, çalan da.
Ürəklərə həsrət odu salırsan,
Oğul orda, ana qalıb bu yanda,
Tufan olur göy buludla dolanda

Qarmonunda sən qəmimi çalırsan,
Fəryadımı, sitəmimi çalırsan,
Gəl amandı belə çalma, Rəhmanım!
Bir yanım – od, buzluqlardır bir yanım
Sən çalanda alovlanır hicranım
Qürbət eldə qalan qərib Rəhmanım!

Aramızda hey... qılınclar sıyrılıb,
Can bədəndən, bədən candan ayrılıb,
Oğul dedi son nəfəsdə analar,
Məzarına oğul torpaq atmadı.
Tək qocaldı qaragözlü sonalar,
İki sevgi bir-birinə çatmadı.

Tərsə dönsün çərxi belə zamanın,
Dad əlindən belə qanlı dövranın,
Belə dərdli çalma, qərib Rəhmanım!
Külə dönür gözü yolda qalanlar,
Qürbət elə oğul yola salanlar.

Yandı... yandı, illər boyu bu qəmdə,
Oğulları qərib olan nənəm də.
Son nəfəsdə oğul dedi, nə çarə,
Yad oğullar qoydu onu məzarə.
Çərxi dönsün belə zalım dövranın,
Qarmonunu belə çalma, Rəhmanım!

Qövr eləyir ürəklərdə yaralar,
Tərlan uçsa yuvasını sar alar,
Qürbət eldə qəbirlər də qəribdir,
Zaman bizə gör nə dərdlər veribdir?
Belə çalma, oğul yaram qan verir,
Oğul orda, ana burda can verir,
Biz ümmanıq, sinəmizdə tufanlar,
Canım qurban sizə, qərib Rəhmanlar
Mən qəmliyəm, uçulubdur dörd yanım
Qarmonunu belə çalma, Rəhmanım.

1989

RƏQİBİN VARSA

Rəqibin varsa da:
Demək, sən varsan.
Ancaq o, özünə bərabər olsun.
O, nəcib olarsa sən bəxtiyarsan,
Xəbis olsa, sənə bu kədər olsun.
Əgər kamildirsə, bu kamilliyi
Görməyə özündə qoy hünər olsun,
Rəqibin olsa da, olsun, qoy ancaq,
Olmasın o xain,
Bir də ki, nadan,
Xain üzə gülər, vurar arxadan,
Nəciblik, kamillik adi söz deyil,
İgid basdığını kəsməz heç zaman,
Rəqiblə rəqiblik etmək istəsən:
Öz sənət eşqinə ibadət et sən.
Təsdiq etsin səni inkar edənlər,
Bircə an vaxtını itirmə hədər.

1984

Vətən oğulsuz olmasın

Bu silsilədə gedən şeirlər dünya şöhrətli Azərbaycan oğluna – Heydər Əliyevə duyduğum iftixar hissindən yaranmışdır.

AQİL MÖTƏBƏR

Bir xalqın başında aqil, mötəbər,
Tədbirli bir başçı durmasa əgər,
O xalqı qurd nədir,
Tülkülər yeyər.

Bir xalqın başında xalq, millətcanlı,
Dönməz, cəsarətli, təmiz vicdanlı,
Xalqlar arasında şöhrətli, şanlı
Bir başçı durmasa, sözündə kəsər
O xalqın başını düşmənlər əyər
Onu ac tülkülər, çaqqallar yeyər.

Aqilə, cahilə fərq qoymayanlar,
Yeyib xalq malını heç doymayanlar,
Bunu hardan bilər o kor vicdanlar
Bir xalqın başında bir ər oğlu – ər
Durmasa əgər,
O xalqı tülkülər, çaqqallar yeyər.

Sən ey Ər oğullar böyüdən millət,
Sənə min təzim!
Sənə min hörmət!

1996

OĞUL QEYRƏTİ

Əziz oğlumuz
Heydər Əliyevə ithaf

Cavidi vətənə gətirən oğul,
Onu öz xalqına yetirən oğul,
Xalqının misilsiz qayğılarını
Öz çiyni üstünə götürən oğul,
Var olsun bu oğul qeyrətin sənin!

Böyük işlər gördün böyük hünərlə,
Bəzədin vətəni abidələrlə,
Cavidlə görüşdük, bu şad xəbərlə
Çoxaldı bir daha hörmətin sənin!

Sağ ol xalqımızın igidi, mərdi!
Bu bir şücaətdi, bu bir hünərdi:
Getdi sinəmizdən Cavidin dərdi,
Unutmaz bu haqqı millətin sənin.

Tarix nə üz görür, nə rüşvət alır,
Tarixdə tarixi həqiqət qalır.
Adın həqiqətlə birgə ucalır,
Xalqına xidmətdir-şöhrətin sənin.

Əhsən kamalına, əqlinə əhsən!
Bir xalqın oğlusan, demirəm təksən,
Sən xalqa endikcə, yüksələcəksən,
Adi xidmət deyil, xidmətin sənin.

Aqillər unutmur bu haqq-sayı:
Cəfərin türbəsi, Vurğun sarayı.
Vaqif məbədinin hardadır tayı?
Xalqına şöhrətdir qüdrətin sənin.

1982

ŞÜCAƏTLİ ƏZİZİM

1969-1983-cü illərdə
respublikamıza rəhbərlik etmiş
hörmətli Heydər Əliyevə ithaf

Vətənimiz də birdir,
Torpağımız da bizim.
Üstü mavi zolaqlı
Bayrağımız da bizim.

Ocaqlara od verən
Bir ocağın oduyuq,
İnamlı, etiqadlı
Bir xalqın övladıyıq.

Bizim yolumuz çətin,
İradəmiz sarsılmaz,
İnamımız da birdir.
Bu yol ağır savaşlı
Bizim bu günümüzdən
Aydın sabaha gedir.

Bu yüksəliş yoluyla
Gedir xalqımız bizim.
Qabaqda sən gedirsən
Şücaətli əzizim!

İkiüzlü olanı
İki yandan vurursan,
İkisözlü olanı
Bir sözlə susdurursan.
Sən düşmənsən yalana,
Əliəyri olana.

Yaxşı divan tutursan
Vəzifələr başında
Hər gün haram pullarla
Ciblərini dolduran
Millətə ot yolduran